

delig Læge. Resultatet er imidlertid dette, at man i Henhold til § 10 ikke kalder en Lægeundersøgelse tvungen, med mindre vedk. Kvinder saa absolut nægter at lade sig undersøge, saa hun ved Rettens Kendelse maa tvinges dertil; først da kan hun kræve kvindelig Læge.

Sammen med D.K.N. og Fredsligaen har D.K. søgt Indenrigsministeriet om at faa en Kvinde udnævnt til Medlem af den Delegation, der blev sendt til Haag for at deltage i en Konference om Statsborgerret, hvor Spørgsmaalet om gift Kvindes Nationalitet bl.a. kom frem. Vi fik ingen med. Ingeborg Hansen deltog som Medlem af I.W.S.A.s Styrelse.

Nu ansøger vi igen sammen med de samme Organisationer om at faa en Kvinde med i Delegationen til Arbejdskonferencen i Geneve og har udpeget Fru Gloerfelt-Tarp. Der kommer blandt andet Handelsmedhjælperspørgsmaalet frem.

Til Dirigenter vælges Marie Hjelmer og Marie Illum.

Diskussion om Formandens Beretning.

Marie Egeberg: Det er jo i det østjyske Distrikt, Agitationen mod Straffeloven er rejst. Men det offentlige Møde var ikke indkaldt med Fru Bang som Centrum. Vi er for at faa lidt mere Liv i Kredsene begyndt at afholde nogle offentlige Møder rundt omkring, og til det omtalte Møde i Jelling deltog 7 Kredse. Jelling Kredsen havde indbudt Fru Bang som Taler. - Jeg vidste ikke, der var udsendt en Landsadresse, før jeg saa det i vort Blad. Jeg skrev da straks til Jelling Kredsens Formand og spurgte hende, hvem de 7 D.K. Kredse var, der stod som Garanter for Sagens Videreførelse. Hun svarede mig imidlertid ikke.

Esther Carstensen ønsker oplyst, om Ministeren for offentlige Arbejder havde givet Grunde for, hvorfor ikke unge Mænd kunde søge de omtalte Stillinger i Post- og Telegrafvæsenet.

Ministeren havde paa dette Spørgsmaal svaret, at han fandt det urigtigt og dumt, at de ikke var opslaaet ledige for saavel Mænd som Kvinder.

Dagmar Nielsen: I Anledning af den Voldtægtssag, Formanden omtalte, vil jeg gerne sige, at jeg staar paa ganske samme Standpunkt som hun og har gjort det fra første Færd. Jeg fik talrige Opringninger og Forespørgsler ang. denne Sag, men svarede alle, at jeg først maatte have Tid til at undersøge Spørgsmaalet og høre, hvad D.K. sagde dertil, om de vilde gøre noget. Jeg indkaldte til et Møde for at faa Sagen undersøgt, og da den var oplyst, var jeg af ganske samme Mening som Formanden, at der intet var at gøre.

Emilie Buchwald er glad ved, at Fru Dagmar Nielsen nu har taget det Standpunkt; men paa Forretningsudvalgsmødet maatte man absolut faa det Indtryk, at Fru D.N. holdt paa det modsatte.

Hulda Pedersen forespørger ang. den tvungne Politilægeundersøgelse, om det bliver meddelt vedk. Kvinder, at de kan fordre kvindelig Læge, dersom de modsætter sig Undersøgelsen.

Emilie Buchwald: Der staar i Loven, at Kvinden skal give sit udtrykkelige Samtykke til Undersøgelsen. Jeg synes, vi maatte kunne sætte ind der og sige, at naar hun ikke er spurgt, har hun heller ikke givet sit Samtykke. Det bør fordres, at det hver Gang bliver protokolleret, at hun har givet sit Samtykke.

Anna Koch Schiøler finder, det er en mærkelig Fortolkning af Loven, naar det ikke skal kaldes Tvang, at en Kvinde skal undersøges paa Stedet og af en bestemt Læge og ikke har Lov til at gaa til sin egen Læge.

Dagmar Nielsen hævder, at hun har undersøgt Sagen til Bunds, været baade hos Politidirektøren og Ministeren og er kommet til det Resultat, at de er i deres Ret, og der intet som helst er at gøre. Mini-